

ІСТОРІЯ КАФЕДРИ

Кафедра хірургії №1 Львівського Національного Медичного Університету імені Данила Галицького є однією з провідних хірургічних кафедр України. У складі медичного факультету Львівського університету кафедра відкрита 25 травня 1897 року. Першим її керівником став **Людвік Ридигер** (1850-1920), ім'я якого добре відоме хірургам: вперше у світі виконав резекцію шлунка при виразці дванадцятипалої кишки, був визнаним авторитетом у невідкладній хірургії, урології, ортопедії, онкології, проктології та пластичній хірургії.

Від 1920 до 1932 р. керівником клініки був **Гіляри Шрамм** (1857-1940) – засновник дитячої хірургії у Львові. При ньому клініка успішно розвивалася.

Тадеуш Островський (1881-1941) працював асистентом у проф. Л. Ридигера від 1909 р., а очолював клініку від 1932 до 1941 р. Т.Островський започаткував у Львові заготівлю та консервування крові. У 1935 р. вперше виконав лобектомію легені, а в 1936 р. – пульмонектомію з приводу раку. Під керівництвом проф. Т. Островського у клініці розвивалася хірургія шлунка, абдомінальна хірургія, опубліковано понад 500 наукових робіт, він самостійно написав понад 60 клінічно-навчальних праць. У ніч з 3 на 4 липня 1941 р., в числі 25 львівських вчених, Т. Островський розстріляний гестапівцями. Клініка стала закритим шпиталем для офіцерів вермахту.

Від 1944 р. протягом 29 років кафедру очолював проф. **Георгій Григорович Караванов** (1899-1982 р.). Під його керівництвом виконано перші на західноукраїнських землях операції на серці, опрацьовано та удосконалено хірургічне лікування зоба, започаткована хірургія надниркових залоз, запропоновано нові методи езофагопластики та резекції шлунка, хірургія слоновості, цирозу печінки та його ускладнень. Г. Караванову присвоєно почесне звання заслуженого діяча науки України. Його науковий спадок понад 400 друкованих праць, серед них 12 монографій. Професор Г. Караванов виховав 12 докторів та 52 кандидати медичних наук.

Гнат Мороз керував кафедрою від 1973 до 1976 р. Він – учень проф. Г. Караванова та проф. М. Даниленка. Докторська дисертація – “Хірургічне лікування туберкульозного перикардиту” (1964 р.). Г. Мороз є автором 97 друкованих праць.

У 1971 році на кафедрі факультетської хірургії Львівського медичного інституту на базі проктологічного відділення Львівської обласної клінічної лікарні створено курс проктології ФПДО. Керував курсом професор В.М. Масляк. Основними напрямками науково-практичної роботи було лікування запальних захворювань товстої кишки, проблеми онкопроктології, загальної проктології. У 1996р. курс очолив доцент Ю.С. Лозинський. Додатковими напрямками роботи стали реабілітація стомованих хворих та медико-генетичні аспекти перебігу спадкових захворювань товстої кишки. Видано 2 підручники,

захищено 4 кандидатські дисертації, отримано 7 патентів на винаходи. У 2006 році у Львові, проведено II з'їзд проктологів України з міжнародною участю, організатором якого був Ю.С.Лозинський.

Від 1976 р. до 2013 р. кафедрі факультетської хірургії (хірургії № 1) очолював **Михайло Петрович Павловський** – учень професора Г. Караванова. Кандидатська дисертація – “Портокавальні органоанастомози в хірургії цирозів печінки” (1959 р.), докторська дисертація – “Матеріали до хірургії надниркових залоз” (1970 р.). Очолюючи кафедру, проф. М. Павловський від лютого 1981 р. до березня 1998 р. – ректор Львівського медичного інституту (університету). У 1997 р. М. Павловський обраний дійсним членом Академії медичних наук України. Автор більше 1000 наукових праць, в т.ч. 16 монографій, чотирьох підручників, 21 авторського свідоцтва на винаходи. Учні академіка М. Павловського захистили 15 докторських та більше 40 кандидатських дисертацій.

Від 2013 р. до 2014 р. кафедрі хірургії №1 очолював професор **Ігор Дионісійович Герич**. В 1998 році захистив докторську дисертацію «Гнійна хірургічна інфекція, зумовлена парентеральним вживанням наркотиків: клініка, діагностика та лікування» . З 2005 р. до 2008 р. — начальник Головного управління охорони здоров'я Львівської обласної державної адміністрації, голова Українського лікарського товариства у Львові. З 2005 р. по 2010 р. — член Національної ради з питань охорони здоров'я населення при Президентові України, член Вищої вченої ради Міністерства охорони здоров'я України, член дорадчої ради при Комітеті Верховної Ради України з питань охорони здоров'я. Основними науковими напрямками є розпрацювання питань невідкладної хірургії гострих захворювань органів черевної порожнини, гнійної хірургії, хірургічної гепатології, герніології, грижі Гілмора, сепсису, ран, опіків, хірургічних проблем СНІДу, профілактики гнійно-септичних ускладнень у хірургії, лікарської етики. Автор понад 400 наукових і навчально-методичних праць, серед них 20 авторських свідоцтв і патентів на винаходи, 6 підручників, 6 монографій. Підготував 6 кандидатів наук.

У 2014 р. кафедрі очолив доктор медичних наук, професор **Олексій Васильович Лукавецький**. У 1972 р. закінчив Львівський державний медичний інститут. У 1974 р. захистив кандидатську дисертацію на тему “Зміни деяких показників імунологічної реактивності у хворих на рак шлунка”. У 2001 р. захистив докторську дисертацію “Автоімунний тироїдит. Питання патогенезу, патоморфозу, діагностики, консервативного та хірургічного лікування”. Нагороджений Почесною грамотою МОЗ України у 2010 році. Автор понад 130 наукових праць, серед них авторські свідоцтва на винаходи.